Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1985

για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων κα ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(85/337/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003	L 156	17	25.6.2003

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1985

για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων κα ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(85/337/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι τα προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα του περιβάλλοντος του 1973 ([4]) και του 1977 ([5]), καθώς και το πρόγραμμα δράσης του 1983 ([6]) των οποίων οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών, υπογραμμίζουν ότι η καλύτερη πολιτική περιβάλλοντος συνίσταται στην πρόληψη στην πηγή της δημιουργίας ρυπάνσεων ή οχλήσεων και όχι στην καταπολέμηση των επιδράσεών τους εκ των υστέρων· ότι επιβεβαιώνουν την ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη όσο το δυνατό πιο έγκαιρα οι επιπτώσεις στο περιβάλλον όλων των τεχνικών διαδικασιών σχεδιασμού και λήψη αποφάσεων· ότι, για το σκοπό αυτό, προβλέπουν την εφαρμογή διαδικασιών για την εκτίμηση παρόμοιων επιπτώσεων·

ότι οι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη στον τομέα της εκτίμησης των επιπτώσεων των σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον μπορούν να δημιουργήσουν άνισες συνθήκες ανταγωνισμού, και να έχουν, εκ τούτου, άμεση επίπτωση στη λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι πρέπει, συνεπώς, να γίνει η προσέγγιση των νομοθεσιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 100 της συνθήκης·

ότι, αφετέρου, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ο ένας από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας της ζωής·

ότι, επειδή οι προς το σκοπό αυτό απαιτούμενες εξουσίες δεν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει επίκληση του άρθρου 235 αυτής·

ότι πρέπει να εισαχθούν γενικές αρχές για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον με σκοπό τη συμπλήρωση και το συντονισμό των διαδικασιών με τις οποίες χορηγούνται άδειες για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον·

ότι η χορήγηση αδείας για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον πρέπει να γίνεται μόνο μετά από προηγούμενη εκτίμηση των σημαντικών επιδράσεων που ενδέχεται να έχουν αυτά τα σχέδια στο περιβάλλον· ότι αυτή η εκτίμηση πρέπει να γίνεται με βάση τις κατάλληλες πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου

([1]) ΕΕ αριθ. C 169 της 9. 7. 1980, σ. 14.
([2]) ΕΕ αριθ. C 66 της 15. 3. 1982, σ. 89.
([3]) ΕΕ αριθ. C 185 της 27. 7. 1981, σ. 8.
([4]) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.
([5]) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.
([6]) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.

▼B

και, ενδεχόμενα, να συμπληρώνεται από τις αρχές και το κοινό που μπορεί να αφορά το σχέδιο·

ότι είναι απαραίτητο να εναρμονιστούν οι αρχές που θα διέπουν την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, όσον αφορά ιδίως τα σχέδια που θα πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση, οι βασικές υποχρεώσεις του κυρίου του έργου, και το περιεχόμενο της εκτίμησης·

ότι τα σχέδια που ανήκουν σε ορισμένες κατηγορίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι, κατ' αρχήν, πρέπει να υπόκεινται συστηματικά σε εκτίμηση·

ότι άλλες κατηγορίες σχεδίων δεν έχουν απαραίτητα σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι τα σχέδια αυτά πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι τα χαρακτηριστικά τους το απαιτούν·

ότι, για τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση, πρέπει να παρέχονται ορισμένες ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με το σχέδιο και τις επιπτώσεις του·

ότι οι επιδράσεις ενός σχεδίου στο περιβάλλον πρέπει να εκτιμώνται με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας, τη συμβολή, με τη δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, τη φροντίδα για τη διατήρηση των ποικιλιών των ειδών και τη διατήρησή της αναπαραγωγικής ικανότητας του οικοσυστήματος ως θεμελιώδους πόρου της ζωής·

ότι δεν πρέπει, ωστόσο, να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στα σχέδια που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, επειδή οι επιδιωκόμενοι με την παρούσα οδηγία στόχοι, συμπεριλαμβανομένου και του στόχου για την παροχή πληροφοριών επιτυγχάνονται με τη νομοθετική διαδικασία·

ότι δύναται, εξάλλου, να αποδειχθεί σκόπιμη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εξαίρεση ενός ειδικού σχεδίου από τις διαδικασίες εκτίμησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη κατάλληλης πληροφόρησης της Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον των σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

σχέδιο:

— η υλοποίηση κατασκευαστικών εργασιών ή άλλων εγκαταστάσεων ή έργων,

— άλλες επεμβάσεις στο φυσικό περιβάλλον ή το τοπίο, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι επεμβάσεις που αφορούν τη εκμετάλλευση των πόρων του εδάφους·

κύριος του έργου:

είτε ο υποβάλλων αίτηση για άδεια που αφορά σχέδιο ιδιωτικού έργου, είτε η δημόσια αρχή που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία για ένα σχέδιο·

άδεια:

απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το σχέδιο·

▼M2

κοινό:

ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών·

▼M2

ενδιαφερόμενο κοινό:

το κοινό το οποίο θίγεται ή ενδέχεται να θιγεί ή του οποίου διακυβεύονται συμφέροντα από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2· για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από την οικεία εθνική νομοθεσία, θεωρούνται ότι έχουν συμφέροντα.

▼B

3. Αρμόδια(ες) αρχή(ες) είναι αυτή(ες) που ορίζουν τα κράτη μέλη για την εκπλήρωση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

▼M2

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, κατά περίπτωση εάν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία για σχέδια που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εφόσον κρίνουν ότι η εφαρμογή αυτή θα έχει αρνητικές επιπτώσεις για τους σκοπούς αυτούς.

▼B

5. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα σχέδια που εγκρίνονται καταλεπτώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, καθότι οι στόχοι που επιδιώκονται με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης και της επιδιωκόμενης παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας.

Άρθρο 2

▼M1

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε πριν χορηγηθεί η άδεια, τα έργα τα οποία ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον λόγω, μεταξύ άλλων, της φύσεως, του μεγέθους ή της θέσεώς τους, να χρειάζονται άδεια και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Αυτά τα έργα ορίζονται στο άρθρο 4.

▼B

2. Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον μπορεί να διεξάγεται από τα κράτη μέλη στα πλαίσια των υπαρχουσών διαδικασιών παροχής αδειών για σχέδια ή, αν δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, στα πλαίσια άλλων διαδικασιών ή των διαδικασιών που θα θεσπιστούν για την εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

▼M1

2α. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ενιαία διαδικασία για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ([1]).

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, τα κράτη μέλη μπορούν σε εξαιρετικές περιπτώσεις να εξαιρούν, εν όλω ή εν μέρει, ένα ειδικό έργο από την παρούσα οδηγία.

▼B

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

▼M2

α) εξετάζουν αν ενδείκνυται άλλη μορφή εκτίμησης·

β) θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερομένου κοινού τις πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο άλλων μορφών εκτίμησης που αναφέρονται στο στοιχείο α), τις πληροφορίες σχετικά με την απόφαση εξαίρεσης και τους λόγους για τη χορήγησή της·

([1]) ΕΕ αριθ. L 257 της 10. 10. 1996, σ. 26.

▼B

γ) ενημερώνουν την Επιτροπή, πριν από την παροχή της άδειας, για τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την παρεχόμενη εξαίρεση και της δίνουν τις πληροφορίες τις οποίες, ►M1 εφόσον απαιτείται ◄, θέτουν στη διάθεση των δικών τους υπηκόων.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμέσως τα έγγραφα που λαμβάνει στα άλλα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή κάνει κάθε χρόνο απολογισμό της εφαρμογής της παρούσας παραγράφου στο Συμβούλιο.

▼M1

Άρθρο 3

Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί δεόντως, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11, τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις ενός έργου:

— στον άνθρωπο, στην πανίδα και στη χλωρίδα,

— στο έδαφος, στα ύδατα, στον αέρα, στο κλίμα και στο τοπίο,

— στα υλικά αγαθά και στην πολιτιστική κληρονομιά,

— στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα I υποβάλλονται σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, για τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, τα κράτη μέλη αποφασίζουν βάσει:

α) κατά περίπτωση εξέτασης,

ή

β) κατωτάτων ορίων ή κριτηρίων που καθορίζει το κράτος μέλος,

κατά πόσο το έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν και τις δύο διαδικασίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

3. Όταν γίνεται κατά περίπτωση εξέταση ή όταν έχουν τεθεί κατώτατα όρια ή κριτήρια για τους σκοπούς της παραγράφου 2, λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα III.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2 δημοσιεύονται.

Άρθρο 5

1. Στην περίπτωση των έργων που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κύριος του έργου να παρέχει, υπό την κατάλληλη μορφή, τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV στο μέτρο που:

α) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι οι πληροφορίες αυτές ενδιαφέρουν ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας χορήγησης αδείας και τα ειδικά χαρακτηριστικά ενός έργου ή τύπου έργου και των στοιχείων περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν·

β) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι δικαιούνται να απαιτήσουν από τον κύριο του έργου να συλλέξει τα στοιχεία, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη τις υπάρχουσες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης.

▼M1

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αν το ζητήσει ο κύριος του έργου πριν υποβάλει αίτηση για άδεια, η αρμόδια αρχή να γνωμοδοτεί ως προς το ποιες πληροφορίες πρέπει να παράσχει ο κύριος του έργου, σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η αρμόδια αρχή ζητά τη γνώμη του κυρίου του έργου και των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, πριν γνωμοδοτήσει. Τογεγονός ότι η αρχή έχει ήδη γνωμοδοτήσει σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, δεν την εμποδίζει να απαιτήσει μεταγενέστερα και περαιτέρω πληροφορίες από τον κύριο του έργου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τις αρμόδιες αρχές να δώσουν γνώμη, ακόμα και αν ο κύριος του έργου δεν το ζητά.

3. Οι πληροφορίες οι οποίες παρέχει ο κύριος του έργου σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

— τη θέση, το σχεδιασμό και το μέγεθος του έργου,

— περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται προκειμένου να αποφευχθούν, να μειωθούν και, ει δυνατόν, να επανορθωθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις,

— τα απαραίτητα στοιχεία για την εξακρίβωση και την εκτίμηση των κυριοτέρων περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου,

— σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων που μελετά ο κύριος του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής του, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων στο περιβάλλον,

— μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στις προηγούμενες περιπτώσεις.

4. Εφόσον είναι αναγκαίο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές που κατέχουν σχετικές πληροφορίες τις θέτουν στη διάθεση του κυρίου του έργου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το άρθρο 3.

▼B

Άρθρο 6

▼M1

1. Τα κράτη μέρη μεριμνούν ώστε οι αρχές τις οποίες ενδέχεται να αφορά το έργο, λόγω της ειδικής τους αρμοδιότητας επί θεμάτων περιβάλλοντος, να μπορούν να εκφράσουν γνώμη για τις πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και για την αίτηση άδειας. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές των οποίων πρέπει να ζητείται η γνώμη, εν γένει ή κατά περίπτωση. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 5 διαβιβάζονται στις αρχές αυτές. Η διαδικασία γνωμοδότησης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

▼M2

2. Το κοινό ενημερώνεται έγκαιρα, με ανακοινώσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα, όπως τα ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτά είναι διαθέσιμα, για τα ακόλουθα ζητήματα σε αρχικό στάδιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και, το αργότερο, μόλις καταστεί ευλόγως δυνατή η παροχή πληροφοριών:

α) την αίτηση για συναίνεση ανάπτυξης·

β) το γεγονός ότι το σχέδιο υπόκειται σε διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και, ανάλογα με την περίπτωση, το γεγονός ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 7·

γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λήψη της απόφασης, τις αρχές από τις οποίες μπορούν να παρασχεθούν σχετικές πληροφορίες, και τις αρχές προς τις οποίες μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα καθώς και λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή των ερωτημάτων·

δ) τη φύση των πιθανών αποφάσεων ή, στην περίπτωση που υφίσταται, το σχέδιο απόφασης·

▼M2

ε) ένδειξη του κατά πόσον είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 5·

στ) ένδειξη του χρονοδιαγράμματος και του τόπου παροχής των σχετικών πληροφοριών και των μέσων με τα οποία καθίστανται διαθέσιμες·

ζ) λεπτομέρειες όσον αφορά τις ρυθμίσεις περί της συμμετοχής του κοινού κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε εύλογο χρονικό διάστημα, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα εξής:

α) κάθε πληροφορία που συλλέγεται σύμφωνα με το άρθρο 5·

β) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, οι κύριες εκθέσεις και συμβουλές που παρέχονται στην αρμόδια αρχή ή αρχές κατά το χρόνο που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου·

γ) σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ([1]), πληροφορίες, πλην εκείνων οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, και έχουν σχέση με την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 8 και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες μόνο αφού έχει ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

4. Στο ενδιαφερόμενο κοινό παρέχονται έγκαιρα και πραγματικά δυνατότητες να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και, για το σκοπό αυτό, έχει το δικαίωμα να διατυπώνει παρατηρήσεις και γνώμες, όταν όλες οι επιλογές είναι ακόμη δυνατές, στην αρμόδια αρχή ή αρχές πριν από τη λήψη της απόφασης για τη συναίνεση ανάπτυξης.

5. Οι αναλυτικές ρυθμίσεις για να ενημερώνεται το κοινό, παραδείγματος χάριν, με τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα ή δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες και για τη διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό, παραδείγματος χάριν, με την υποβολή γραπτών προτάσεων ή τη διενέργεια δημοσκοπήσεων, καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

6. Για καθένα από τα διαφορετικά στάδια, προβλέπονται εύλογα χρονικά πλαίσια, τα οποία παρέχουν επαρκή χρονικά διαστήματα για την ενημέρωση του κοινού καθώς και για την προετοιμασία και την αποτελεσματική συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

▼M1

Άρθρο 7

▼M2

1. Όταν ένα κράτος μέλος γνωρίζει ότι ένα έργο ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους ή όταν το ζητήσει ένα κράτος μέλος που ενδέχεται να θιγεί σοβαρά, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεσθεί το σχέδιο διαβιβάζει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το ταχύτερο δυνατό, και όχι αργότερα από την ημερομηνία ενημέρωσης του εγχωρίου πληθυσμού, μεταξύ άλλων:

α) την περιγραφή του έργου και κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με τις ενδεχόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις·

β) πληροφορίες σχετικά με τη φύση της απόφασης που ενδέχεται να ληφθεί

([1]) ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

▼M2

και παρέχει στο άλλο κράτος μέλος εύλογη προθεσμία προκειμένου να δηλώσει αν επιθυμεί να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και μπορεί να συμπεριλάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Εάν κράτος μέλος, που λαμβάνει πληροφορίες, βάσει της παραγράφου 1, αναφέρει ότι σκοπεύει να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεσθεί το σχέδιο, αποστέλλει, εφόσον δεν έχει ήδη αποστείλει, στο θιγόμενο κράτος μέλος, τις πληροφορίες την παροχή των οποίων επιβάλλει το άρθρο 6 παράγραφος 2 και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β).

▼M1

3. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης, στο βαθμό που τα αφορά:

α) να μεριμνήσουν ώστε οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 να τίθενται, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, στη διάθεση των αρχών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και του πληθυσμού του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί σοβαρά και

β) να διασφαλίσουν ότι δίνεται στις εν λόγω αρχές και στο κοινό η ευκαιρία, πριν χορηγηθεί η άδεια για το έργο, να δώσουν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, τη γνώμη τους σχετικά με τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις ενδεχόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις του έργου και τα μέτρα μείωσης ή εξάλειψής τους και θέτουν εύλογη προθεσμία διαβουλεύσεων.

▼M2

5. Οι αναλυτικές ρυθμίσεις σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να επιτρέπουν στο ενδιαφερόμενο κοινό στην επικράτεια του θιγόμενου κράτους μέλους να συμμετέχει πραγματικά στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 για το σχέδιο.

▼M1

Άρθρο 8

Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας.

Άρθρο 9

▼M2

1. Εφόσον ληφθεί απόφαση για τη χορήγηση ή απόρριψη συναίνεσης, η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν το κοινό σχετικά, σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες διαδικασίες και θέτουν στη διάθεση του κοινού τις ακόλουθες πληροφορίες:

— το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως την συνοδεύουν,

— έχοντας εξετάσει τους προβληματισμούς και τις γνώμες που έχει εκφράσει το ενδιαφερόμενο κοινό, τους κύριους λόγους και τις εκτιμήσεις στους οποίους βασίστηκε η απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της πληροφόρησης σχετικά με τη διαδικασία συμμετοχής του κοινού,

▼**M2**

— περιγραφή οσάκις απαιτείται των κυρίων προς αποφυγή μέτρων, μείωση και, ει δυνατόν, αντιστάθμιση των κυριότερων δυσμενών συνεπειών.

2. Η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν κάθε κράτος μέλος το οποίο έχει συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 7, διαβιβάζοντας σε αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Τα κράτη μέλη που έχουν συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες τίθενται με τον κατάλληλο τρόπο στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού στην επικράτειά τους.

▼**M1**

Άρθρο 10

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να τηρούν τους περιορισμούς που επιβάλλουν οι εθνικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και η καθιερωμένη νομική πρακτική όσον αφορά το εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, και η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7, η διαβίβαση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος και η λήψη πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος υπόκειται στους περιορισμούς που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.

▼**M2**

Άρθρο 10α

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό νομικό τους σύστημα, κάθε μέλος του ενδιαφερόμενου κοινού:

α) που έχει επαρκές συμφέρον, ή εναλλακτικά·

β) που υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από το δικονομικό διοικητικό δίκαιο ενός κράτους μέλους,

έχει πρόσβαση σε μια διαδικασία εξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου συσταθέντος νομοθετικώς, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποια φάση είναι δυνατόν να προσβάλλονται αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς του στοιχείου α) του παρόντος άρθρου. Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) του παρόντος άρθρου.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν αποκλείουν τη δυνατότητα μιας προκαταρκτικής διαδικασίας αναθεώρησης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες αναθεώρησης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης, όπου υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά την εθνική νομοθεσία.

Οι σχετικές διαδικασίες πρέπει να είναι ορθές, δίκαιες, εμπρόθεσμες και να μην έχουν απαγορευτικό κόστος.

Για τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πρακτικές πληροφορίες σχετικά με

▼M2

την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης.

▼B

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πείρα που αποκόμισαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

▼M1

2. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα τυχόν κριτήρια ή/και τα κατώτατα όρια που έχουν, ενδεχομένως, καθοριστεί για την επιλογή των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.

▼B

3. Πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στη Συνέλευση και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητά της. Η έκθεση καταρτίζεται βάσει της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών.

4. Η Επιτροπή, με βάση αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών, εάν χρειάζεται, υποβάλλει στο Συμβούλιο συμπληρωματικές προτάσεις, προκειμένου να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την κοινοποίησή της ([1]).

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

▼M1

▼B

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στ κράτη μέλη.

([1]) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 3 Ιουλίου 1985

▼M1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Διυλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο) και εγκαταστάσεις για την αεριοποίηση και υγροποίηση 500 τουλάχιστον τόνων άνθρακα ή ασφαλτούχων σχιστόλιθων την ημέρα.

2. — Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με θερμική ισχύ από 300 MW και άνω και

   — πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, συμπεριλαμβανομένης της διάλυσης ή του παροπλισμού αυτών (*) (εκτός από τις ερευνητικές μονάδες για την παραγωγή και μετατροπή σχασίμων και αναπαραγώμενων υλικών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ κάτω του 1 kW).

3. α) Εγκαταστάσεις για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων.

   β) Εγκαταστάσεις:

   — για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων,

   — για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή πολύ ραδιενεργών αποβλήτων,

   — για την τελική διάθεση ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων,

   — αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων,

   — αποκλειστικά για την αποθήκευση (η οποία προγραμματίζεται για περισσότερο από 10 έτη) ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων, ή ραδιενεργών αποβλήτων σε χώρο διαφορετικό από το χώρο παραγωγής.

4. — Ολοκληρωμένες μεταλλουργικές βιομηχανίες για την παραγωγή ακατέργαστου χυτοσιδήρου και χάλυβα,

   — εγκαταστάσεις παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συμπυκνώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες.

5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου, καθώς και για την κατεργασία και μεταποίηση του αμίαντου και των προϊόντων που περιέχουν αμίαντο: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοτσιμέντου, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 20 000 τόνων τελικών προϊόντων· στην περίπτωση των υλικών τριβής, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων τελικών προϊόντων· για τις άλλες χρήσεις του αμίαντου, εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν πάνω από 200 τόνους το χρόνο.

6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις, δηλαδή εγκαταστάσεις για την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα, ουσιών με μεθόδους χημικής μετατροπής, στις οποίες παρατάσσονται πολλές μονάδες που συνδέονται λειτουργικά μεταξύ τους και προορίζονται για:

   i) την παραγωγή βασικών οργανικών χημικών προϊόντων·

   ii) την παραγωγή βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων·

   iii) την παραγωγή φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλά ή σύνθετα λιπάσματα)·

   iv) την παραγωγή βασικών φυτοϋγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων·

   v) για την παραγωγή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων με χημικές ή βιολογικές μεθόδους·

   vi) για την παραγωγή εκρηκτικών υλών.

(*) Οι πυρηνικοί σταθμοί και οι άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες παύουν να χαρακτηρίζονται ως τέτοιοι όταν όλα τα πυρηνικά καύσιμα και τα άλλα ραδιενεργώς μολυσμένα στοιχεία αφαιρεθούν μονίμως από τον τόπο της εγκατάστασης.

▼M1

7. α) Έργα κατασκευής σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων και αερολιμένων (1) με βασικούς διαδρόμους προσγείωσης μήκους άνω των 2 100 μέτρων.

   β) Έργα κατασκευής αυτοκινητοδρόμων και οδών ταχείας κυκλοφορίας (2).

   γ) Έργα κατασκευής νέων οδών με τέσσερις και άνω λωρίδες κυκλοφορίας, ή ευθυγράμμιση ή/και διαπλάτυνση υφιστάμενων οδών δύο το πολύ λωρίδων κυκλοφορίας ώστε να δημιουργηθούν τέσσερις και άνω λωρίδες, όταν το νέο ή ευθυγραμμισμένο ή/και διευρυμένο αυτό τμήμα της οδού πρόκειται να έχει συνεχές μήκος από 10 km και άνω.

8. α) Εσωτερικές πλωτές οδοί και λιμένες για την κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς που επιτρέπουν τη διέλευση σκαφών άνω των 1 350 τόνων.

   β) Εμπορικοί λιμένες, αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που συνδέονται με την ξηρά και εξωτερικοί λιμένες (εκτός των αποβαθρών για τα πορθμεία) όπου μπορούν να προσεγγίσουν σκάφη άνω των 1 350 τόνων.

9. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση, χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΑ της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ (3) σημείο Δ9, ή υγειονομική ταφή επικίνδυνων αποβλήτων [δηλαδή αποβλήτων στα οποία εφαρμόζεται η οδηγία 91/689/ΕΟΚ (4)].

10. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση ή χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΑ της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ σημείο Δ9 μη επικίνδυνων αποβλήτων με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 100 τόνων.

11. Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων ή έργα τεχνητής αναπλήρωσης υπόγειων υδάτων, εφόσον ο ετήσιος όγκος αντλούμενου ή αναπληρούμενου ύδατος ισούται ή υπερβαίνει τα 10 000 000 m^3.

12. α) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη όταν η εκτροπή αυτή αποσκοπεί στην πρόληψη ενδεχόμενης λειψυδρίας και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει τα 100 000 000 m^3 ετησίως.

    β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη όταν η πολυετής μέση ροή της λεκάνης άντλησης υπερβαίνει τα 2 000 000 000 m^3 ετησίως και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει το 5 % της ροής αυτής.

    Σε αμφότερες τις περιπτώσεις η εκτροπή πόσιμου ύδατος μέσω αγωγών εξαιρείται.

13. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων δυναμικότητας άνω των 150 000 ισοδυνάμου πληθυσμού όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 6 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ (5).

14. Εγκαταστάσεις άντλησης πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς, δυναμικότητας άνω των 500 τόνων ημερησίως όσον αφορά το πετρέλαιο και 500 000 m^3 ημερησίως όσον αφορά το φυσικό αέριο.

15. Φράγματα και άλλες εγκαταστάσεις προοριζόμενες για τη συγκράτηση ή τη μόνιμη αποθήκευση υδάτων, όπου ο όγκος της νέας ή της πρόσθετης ποσότητας του συγκρατημένου ή ταμιευομένου ύδατος, όπου ο όγκος της νέας ή της πρόσθετης ποσότητας του συγκρατουμένου ή ταμιευομένου ύδατος υπερβαίνει τα 10 000 000 m^3.

16. Αγωγοί μεταφοράς αερίου, πετρελαίου ή χημικών ουσιών, με διάμετρο άνω των 800 mm και μήκος άνω των 40 km.

---

(1) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «αερολιμένες» νοούνται οι πληρούντες τον ορισμό που δίνει η σύμβαση του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση της διεθνούς οργάνωσης πολιτικής αεροπορίας (παράρτημα 14).

(2) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «οδοί ταχείας κυκλοφορίας» νοούνται οδοί κατά την έννοια της ευρωπαϊκής συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1975 για τις κύριες διεθνείς οδικές αρτηρίες.

(3) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/3/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 5 της 7. 1. 1994, σ. 15).

(4) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/31/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 2. 7. 1994, σ. 28).

(5) ΕΕ αριθ. L 135 της 30. 5. 1991, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

▼**M1**

17. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από:

    α) 85 000 θέσεις για κοτόπουλα πάχυνσης, 60 000 θέσεις για ωοτόκα·

    β) 3 000 θέσεις για χοίρους πάχυνσης (άνω των 30 kg) ή

    γ) 900 θέσεις για χοιρομητέρες.

18. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις:

    α) παραγωγής χαρτοπολτού από ξύλο ή παρόμοια ινώδη υλικά·

    β) παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 200 τόνων.

19. Λατομεία και υπαίθρια ορυχεία εκτάσεως άνω των 25 εκταρίων, ή, όταν πρόκειται για τύρφη, άνω των 150 εκταρίων.

20. Κατασκευή εναέριων αγωγών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 220 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km.

21. Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών ή χημικών προϊόντων με δυναμικότητα τουλάχιστον 200 000 τόνων.

▼**M2**

22. Κάθε μεταβολή ή επέκταση των σχεδίων που απαριθμούνται στο παρόν παράρτημα, όταν η εν λόγω μεταβολή ή επέκταση καθεαυτή, εμπίπτει στα κατώτατα όρια, αν υπάρχουν, τα οποία καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

▼**M1**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. **Γεωργία, δασοκομία και υδατοκαλλιέργεια**

   α) Έργα αγροτικού αναδασμού.

   β) Έργα για τη χρησιμοποίηση ακαλλιέργητης γης ή ημιφυσικών περιοχών για εντατικές γεωργικές καλλιέργειες.

   γ) Έργα διαχείρισης υδάτινων πόρων για τη γεωργία, συμπεριλαμβανομένων των αρδευτικών και αποστραγγιστικών έργων.

   δ) Αρχική δάσωση και αποδάσωση με σκοπό μια άλλη μορφή εκμετάλλευσης του εδάφους.

   ε) Εγκαταστάσεις εντατικής κτηνοτροφίας (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

   στ) Εντατική ιχθυοκαλλιέργεια.

   ζ) Ανάκτηση εδαφών από τη θάλασσα.

2. **Εξορυκτικές βιομηχανίες**

   α) Λατομεία, υπαίθρια ορυχεία και εξόρυξη τύρφης (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

   β) Υπόγεια ορυχεία.

   γ) Εξόρυξη ορυκτών με βυθοκόρηση ποταμών και θαλασσών.

   δ) Γεωτρήσεις βάθους, ειδικότερα:

   — γεωθερμικές γεωτρήσεις,

   — γεωτρήσεις για την αποθήκευση πυρηνικών αποβλήτων,

   — γεωτρήσεις για ύδρευση (υδρογεωτρήσεις),

   εξαιρουμένων των γεωτρήσεων για τη διερεύνηση της σταθερότητας του εδάφους.

   ε) Εγκαταστάσεις επιφανείας της βιομηχανίας εξόρυξης λιθάνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, καθώς και ασφαλτούχων σχιστολίθων.

3. **Ενεργειακή βιομηχανία**

   α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

   β) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τη μεταφορά αερίου, ατμού και θερμού ύδατος· μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

   γ) Επίγεια αποθήκευση φυσικού αερίου.

   δ) Αποθήκευση εύφλεκτων αερίων σε υπόγειες δεξαμενές.

   ε) Επίγεια αποθήκευση ορυκτών καυσίμων.

   στ) Βιομηχανική μπρικετοποίηση λιθάνθρακα και λιγνίτη.

   ζ) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας και αποθήκευσης ραδιενεργών αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

   η) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.

   θ) Εγκαταστάσεις για την αξιοποίηση της αιολικής ενέργειας για την παραγωγή άλλων μορφών ενέργειας (αιολικά πάρκα).

4. **Παραγωγή και επεξεργασία μετάλλων**

   α) Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένων των χυτηρίων συνεχούς τήξης.

   β) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων:

   i) με έλαση εν θερμώ,

   ii) με σφυρηλάτηση,

   iii) με επίθεση προστατευτικών στρωμάτων τηγμένων μετάλλων.

   γ) Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων.

▼M1

δ) Εγκαταστάσεις τήξης μη σιδηρούχωνμετάλλων και κραμάτων, εξαιρουμένων των πολυτίμων μετάλλων και συμπεριλαμβάνομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση κ.λπ.).

ε) Εγκαταστάσεις επιφανειακής κατεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες.

στ) Κατασκευή και συναρμολόγηση αυτοκινήτων και κατασκευή κινητήρων αυτοκινήτων.

ζ) Ναυπηγεία.

η) Εργοστάσια κατασκευής και επισκευής αεροσκαφών.

θ) Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού.

ι) Βαθεία κοίλανση με χρήση εκρηκτικών.

ια) Εγκαταστάσεις φρύξης και περίτηξης μεταλλευμάτων.

5. **Βιομηχανία ορυκτών**

α) Εγκαταστάσεις παραγωγής οπτάνθρακα (ξηρά απόσταξη του άνθρακα).

β) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή τσιμέντου.

γ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή αμιάντου και την κατασκευή προϊόντων με βάση τον αμίαντο (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

δ) Υαλουργία συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής ινών γυαλιού.

ε) Εγκαταστάσεις τήξεις ορυκτών υλών συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής ορυκτών ινών.

στ) Παραγωγή κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, πλίνθων, πυρίμαχων πλίνθων, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης.

6. **Χημική βιομηχανία (έργα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)**

α) Επεξεργασία ενδιάμεσων προϊόντων και παρασκευή χημικών προϊόντων.

β) Παρασκευή φυτοφαρμάκων και φαρμακευτικών προϊόντων, χρωμάτων και βερνικιών, ελαστομερών και υπεροξειδίων.

γ) Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων.

7. **Βιομηχανία τροφίμων**

α) Βιομηχανία φυτικών και ζωικών λιπαρών ουσιών.

β) Κονσερβοποιΐα ζωικών και φυτικών προϊόντων.

γ) Παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων.

δ) Ζυθοποιΐα και παραγωγή βύνης.

ε) Ζαχαροπλαστική και παρασκευή σιροπιών.

στ) Σφαγεία.

ζ) Βιομηχανίες παραγωγής αμύλου.

η) Εργοστάσια παραγωγής ιχθυαλεύρου και ιχθυελαίου.

θ) Ζαχαρουργεία.

8. **Κλωστοϋφαντουργία, βιομηχανία δέρματος, ξύλου και χαρτιού**

α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

β) Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής ινών ή υφασμάτων.

γ) Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων.

δ) Εργοστάσια παραγωγής και κατεργασίας κυτταρίνης.

9. **Βιομηχανία ελαστικού**

Παραγωγή και κατεργασία προϊόντων που προέρχονται από ελαστομερή.

10. **Έργα υποδομής**

α) Έργα ανάπτυξης βιομηχανικών ζωνών.

▼**M1**

β) Έργα αστικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής εμπορικών κέντρων και χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων.

γ) Κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών και εγκαταστάσεων μεταφόρτωσης για συνδυασμένες μεταφορές, και συνδυασμένων τερματικών σταθμών (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

δ) Κατασκευή αεροδρομίων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

ε) Κατασκευή οδών λιμένων και λιμενικών εγκαταστάσεων, καθώς και αλιευτικών λιμένων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

στ) Καστασκευή εσωτερικών πλωτών οδών (εφόσον δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι), έργα διευθέτησης υδατορευμάτων και αντιπλημμυρικά έργα.

ζ) Φράγματα και λοιπές εγκαταστάσεις συγκράτησης ή μόνιμης ταμίευσης υδάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

η) Τροχιόδρομοι (τραμ), υπερυψωμένοι ή υπόγειοι σιδηρόδρομοι, εναέριοι σιδηρόδρομοι ή παρεμφερείς σιδηρόδρομοι ειδικού τύπου που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως για τη μεταφορά επιβατών.

θ) Πετρελαιαγωγοί και αγωγοί αερίου (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

ι) Υδραγωγοί μεγάλων αποστάσεων.

ια) Παράκτια έργα για την καταπολέμηση της διάβρωσης και ενδοθαλάσσια έργα που παρέχουν τη δυνατότητα διαμόρφωσης της ακτής, π.χ. με την κατασκευή αναχωμάτων, μώλων, λιμενοβραχιόνων και άλλων έργων προστασίας από τη θάλασσα, εκτός από τη συντήρηση και την ανακατασκευή των έργων αυτών.

ιβ) Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων και συστήματα τεχνητής αναπλήρωσης υπογείων υδάτων που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

ιγ) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μία υδρολογική λεκάνη σε άλλη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

11. **Άλλα έργα**

α) Μόνιμες πίστες αγώνων και δοκιμών μηχανοκίνητων οχημάτων.

β) Εγκαταστάσεις για τη διάθεση αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

γ) Σταθμοί καθαρισμού λυμάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).

δ) Χώροι εναπόθεσης ιλύων.

ε) Αποθήκευση παλαιοσιδήρων, συμπεριλαμβανομένων των άχρηστων οχημάτων.

στ) Κλίνες δοκιμών κινητήρων, στροβίλων ή αεριωθητών.

ζ) Εγκαταστάσεις παραγωγής τεχνητών ορυκτών ινών.

η) Εγκαταστάσεις ανάκτησης ή καταστροφής εκρηκτικών ουσιών.

θ) Διαλυτήρια πλοίων.

12. **Τουρισμός και αναψυχή**

α) Χιονοδρομικές πίστες, μηχανισμοί ανάβασης και σχετικά έργα υποδομής.

β) Μαρίνες σκαφών αναψυχής.

γ) Παραθεριστικοί οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα εκτός αστικών περιοχών και σχετικά έργα υποδομής.

δ) Μόνιμοι χώροι κάμπινγκ και στάθμευσης τροχόσπιτων.

ε) Θεματικά πάρκα.

13. — Οποιαδήποτε τροποποίηση ή επέκταση έργων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι ή στο παράρτημα ΙΙ τα οποία έχουν ήδη εγκριθεί, εκτελεσθεί ή εκτελούνται και τα οποία μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ►**M2** (μεταβολή ή επέκταση που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι) ◄.

▼**M1**

— Έργα του παραρτήματος I που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κυρίως την ανάπτυξη και τη δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων και δεν χρησιμοποιούνται περισσότερο από δύο έτη.

▼**M1**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

1. **Χαρακτηριστικά του έργου**

Τα χαρακτηριστικά των έργων πρέπει να εξετάζονται, ιδίως, ως προς τα εξής:

— το μέγεθος του έργου,

— τη συσσώρευση με άλλα έργα,

— τη χρήση των φυσικών πόρων,

— την παραγωγή αποβλήτων,

— τη ρύπανση και τις οχλήσεις,

— τον κίνδυνο ατυχημάτων, ιδίως ως προς χρησιμοποιούμενες ουσίες ή τεχνολογίες.

2. **Χωροθέτηση των έργων**

Πρέπει να εξετάζεται η περιβαλλοντική ευαισθησία των γεωγραφικών περιοχών που ενδέχεται να θιγούν από τα έργα, ιδίως ως προς:

— την υπάρχουσα χρήση γης,

— το σχετικό πλούτο, την ποιότητα και την αναγεννητική ικανότητα των φυσικών πόρων της περιοχής,

— την ικανότητα απορρόφησης του φυσικού περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες περιοχές:

α) υγροτόπους·

β) παράκτιες περιοχές·

γ) ορεινές και δασικές περιοχές·

δ) προστατευόμενες φυσικές περιοχές και φυσικά πάρκα·

ε) διατηρητέες ή προστατευόμενες περιοχές βάσει της νομοθεσίας των κρατών μελών, περιοχές ειδικής προστασίας που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη βάσει των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ·

στ) περιοχές στις οποίες καταστρατηγούνται ήδη τα πρότυπα για την ποιότητα του περιβάλλοντος που καθορίζει η κοινοτική νομοθεσία·

ζ) πυκνοκατοικημένες περιοχές·

η) τοπία ιστορικής, πολιτιστικής ή αρχαιολογικής σημασίας.

3. **Χαρακτηριστικά των ενδεχομένων επιπτώσεων**

Οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις των έργων πρέπει να εξετάζονται σε συνάρτηση με κριτήρια που καθορίζονται ανωτέρω στα σημεία 1 και 2, ιδίως ως προς:

— την έκταση των επιπτώσεων (γεωγραφική περιοχή και μέγεθος του θιγομένου πληθυσμού),

— το διασυνοριακό χαρακτήρα των επιπτώσεων,

— το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιπτώσεων,

— την πιθανότητα των επιπτώσεων,

— τη διάρκεια, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων.

▼**M1**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του έργου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:
   — περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του συνόλου του έργου και απαιτήσεις όσον αφορά τη χρήση γης κατά τα στάδια της κατασκευής και της λειτουργίας,
   — περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, για παράδειγμα σχετικά με τη φύση και τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων υλικών,
   — πρόβλεψη του τύπου και της ποσότητας των καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα και του εδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κ.λπ.), που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινόμενου έργου.

2. Σκιαγράφηση των κυριοτέρων εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν από τον κύριο του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής, σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.

3. Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα του πληθυσμού, της πανίδας, της χλωρίδας του εδάφους, του νερού, του αέρα, των κλιματικών παραγόντων, των υλικών αγαθών, μεταξύ των οποίων η αρχιτεκτονική και αρχαιολογική κληρονομιά, του τοπίου, καθώς και η περιγραφή της αλληλεπίδρασης των παραγόντων αυτών.

4. Περιγραφή ([1]) των σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο έργο ενδέχεται να δημιουργήσει στο περιβάλλον από:
   — την ίδια την ύπαρξη του όλου έργου,
   — τη χρήση των φυσικών πόρων,
   — την εκπομπή ρυπαντών, τη δημιουργία οχλήσεων και τη διάθεση των αποβλήτων,

   και αναφορά, εκ μέρους του κυρίου του έργου, των μεθόδων πρόβλεψης που ακολουθεί για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον.

5. Περιγραφή των μέτρων που εξετάζονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντισταθμιστούν οι σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον.

6. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των παραπάνω θεμάτων.

7. Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών (τεχνικές ελλείψεις ή ελλιπείς γνώσεις) που συνάντησε ο κύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών.

([1]) Αυτή η περιγραφή θα πρέπει να αφορά τις άμεσες και, ενδεχομένως, τις έμμεσες, τις δευτερεύουσες, τις σωρευτικές, τις βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, τις μόνιμες και προσωρινές, τις θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του έργου.